

Vladimir i Kosara.

(Dalje.)

Čeravno se je malo za take reči menil, i sanjarije najraji priletim ženkam pustil: ga to pot vendar grozno gane; zakaj tako živo je sanjali tako pomenljivo se možu zdi, ki je veliko gospostvo za prvo srečo štel, i vlado zgubiti se najhuje bal, da se nekake skerbi ne more ubraniti. Kmalo se izdajavca boji, i nevere svojih; kmalo ga tuje nasilje i zguba carstva po sovražniku plaši. Včasih se mu dozdeva, da mu Vladimir pogubo proti, i misli ga nahajajo, z njega smertjo svojo bojezen končati. Včasih se mu spet vidi, da zna pomemba tudi dobra biti, ali pa da je vse prazno bledenje možganov, ter jo iz glave izbija. Vender ga dvomenje ne zapusti: skerb, strah, nemir se polastijo duše, i v globoke misli so ga odsihmal, ki so okoli njega bili, zakopane vidili.

Jutro, ki ste ga Kosara i Bogodana odločile, začenja zoreti. Kako goreče pozdravi deklica zorne žarke, vseživnega solnea sladke posle, ki so jeli širje i širje nebeski obod zlatiti! Niso je najdlji v mirnem objemu sna; ampak že davno je čula, na blazini sede, i željnega serca gledala proti uzrodu. Besede si pripravljaja i umetno spleta govor, s katerim bi očeta ganula, ter svobodo najljubšej duši na svetu sprosila. Marsikaj si vmišlja, se raduje, ko primero besedo najde, drugo premenja: i že naprej plahoto čuti, ki tako rada neskusnega prosca moti i posili se ji tresejo kolena, kri oserčeje teži. Al solnce razlije med tem svojo blagodejno luč po zbujenih krajinah, v radost ljudem i živalim. Povsod se vname živo gibanje, hvalnice v nebo done. V stanici Kosare je marljivo tekanje. Bogodana jo opravlja, služabnice prinašajo drage obleke, izbrano lepoticje, druge so na stražo postavljene. Vse se mudi. Ali dolgo je bilo treba čakati; zakaj Kosara je bila prezgodaj na nogah, car je pozno vstal. Kako leno, se zdi Kosari, da ure teko, i že se boji, da nebi čas obede zaželjene reči še dalje odložil! Al naenkrat priteče Bogodana veselega lica, ter oznani, da je car na gornem čardaku

sam. Kako zatrepeta Kosara na celem telesu, skoraj glas ji vzamejo te besede. Al ni je časa obirati. Od Bogodana i dveh družic spremljena stopa plahega serca proti čardaku. Car se začudi, ko jo zagleda; al ona se mu nizko priklone, ter gorečo poljubi belo roko. Čeravno razmišljen v skerbi, ki so ga iz sanj nadlegovale; zgine vender vse o tem pogledu, kakor temota pred lučjo. Z neskončno prijaznostjo, i nežno skerbjo praša drago hčerko za roko prijemši: „Kaj te pripelje, drago dete! danes k meni? Druge krati sim te jaz iskati moral, ako sim tvojega pogleda zazelil, danas pa ti k meni prides? Česa pogrešaš v mojem gradu? Al ti je svila pošla, al nimaš zlata, i dosti dražih kamencov? Povej, da zdajci prinesiti ukazem, česar želiš, pa kaj se tako plaho treseš, ljuba hčerka i strahote bledeš? Al so te mar robinje razžalile; ali se ti je druga nesreča zgodila? Razodeni svojemu očetu; sej te imam vedno rad; i migoma ti bodi pomoč, tako mi moje carske oblasti!“ Ali Kosara pri teh besedah goste solze polijo, telesna moč jo zapuša, i malo, da se ne omahne. Car sam jo opera, ki je takole, trepečih besed, spregovorila: „O priserčni oče! slavni car bulgarski! Bojim se tebe le pogledati; kako bim s teboj govorila? Ničesa ne pogrešam, nikdo me razzalil ni; al žene me druga sila, ki je sama ne umem; Bog mi jo je mogel v sercu zbuditi! tēr sedaj tvoje kolene objemem i skute poljubljam: o dovoli mi prošnjo, s katero mi vse dovoliš; za Boga te prosim, za rajno mater mojo, i tvojo neskončnoljubezen do mene — zпусти Vladimira Petrislaviča. Kolikrat si me, dokler sim manja bila, na nožje vzel; si me demant svojega venca zval, i Boga molil, mi srečo dati, ti tebi moč, pravične moje želje spolnovati.“ O sedaj se ti prilika ponudi, dragi oče! naj lepša, in naj lažja: v enej vse želje mojega serca spolniti! Bodi milostiv! Vem, za koga prosim. Zoper-te se je bil; marsikomu bulgarskih junakov je dušo vzel; ali ktere oče, tudi ti, bi si enacega sina ne voščil? — toliko hrabrosti, tolike slave! I kako rad bo dobri Bog tvoje prošnje za prihodno zmago

vslušal; ako tudi ti mene vslušiš, ter najhujšemu sovražniku naj vekšo dobroto storis! Ne goni me neuslišane spred sebe; zakaj žalosti bi me serce počilo, i kmalo bi se od tebe ločila v černo zemljo! Ali vslušiš me! Bodi mi oče, i dokler bom živa, ti ne pozabim te dobrote! Vsako željo, preden jo izrečeš, ti bom spolnila, i nobena hči v celej bulgarskej zemlji naj ne ljubi očeta bolj go-reče od tvoje Kosare!“ Tada ga je hotla objeti, al silno se car zahudi nad njo: neumnico, podkupljeno jo psuje, i krute besede gromi. Al deklici se dela tema pred očmi, i padla bi bila, ako je ne beste družici v zveste roke vjele. Odpeljaste jo izpred carja, ki je gori i doli vihral i sam ne vedel, kako da mu je. Razmišlja, sanje stika, sumi, vse misli se mu križajo: kakor valovje, kader vihar nagloma s neba plane, ter vodene kope na skali razbija. Na levo i desvo urnih vertincov šumijo peneče vode; al od zadej rinejo druge brez mere i konca. Tako mu roji po glavi.

V samostanu svetega Vasilja je živel sihdob v Ternovu pobožen menih štefan. Srebern las mu krije let trudno glavo: do pasa je se vsipala siva brada. Kakor svetnik, po kterem je ime dobil, je nedolžnost branil, se postil i molil. V mestu, i kamorkoli je njega ime seglo, je bil visoko spoštovan in česčen. Slovelo je od njega, da čudesa dela, da mu je Bog skrivne moči razodel, ter ga pomembo sanj učil. Tega se zdaj spomni car, i pošlje zdajci po-nj; zakaj le od njega je upal, da mu bude čudno zamotane dvombe razvozlat. Štefan pride. Car mu ponižno stopi naproti, mu poljubi belo roko, ter posadši ga na mehko blazino, mu tako začne govoriti: „Castiti oče! ne prasam vas pervikrat za svet; ne iščem pervikrat vaše pomoči; al, za Boga v nebesih! toliko potreben vašega razsvitljenja doslej še nisem nikdar bil! Nenadjane okolšine i prikazni, ki jih od Boga poslana cenim, mi pokoj motijo. Skerb za carstvo, strah za sebe i hčer me ob enem tareta. Zatoraj sim vas poklical, častiti oče! Zakaj večja modrost je vam od zgorej kakor sim vidil.“ (Dalje sledi.)

Odgovorni vrednik: Dragotin Melcer. — Založnik in tiskar Jožef Blaznik.

Vradni list št. 59.

Št. 7342. Oznaniilo (160.) c 1

24. septembra 1851 med 10 in 12 uro dopoldne bo v vradni pisarnici ljubljanskega okrajnega poglavarstva dražba v zagotavljenju naturalij in služnih potreb za c. k. vojake v Ljubljani za čas od 1. novembra 1851 do poslednjega julija 1852 ali tudi do poslednjega oktobra.

Potreba je sledečih reči:

a)	1250 krušnih-	
b)	119 ovsenih-	
c)	14 mervenih obrokov a	8 ¨
d)	81 „ „ a	10 ¨
e)	143 slamnatih „ a	3 ¨
f)	120 vaganov oglja	
g)	100 liber lojenih sveč za zimo	
h)	100 „ olja in tahtov za lampe	
i)	120 vaganov oglja med poletjem	
k)	35 liber lojenih sveč	
l)	50 „ olja in tahtov za lampe	
m)	na četert leta 3500 slame za postlje 12 liber za obrok.	

Kdor je tedej voljen kaj tega prevzeti, se tedej povabi k dražbi na 24. t. m. v tukajšno vradno pisarnico, ker zamore bolj natanjkopogoje, ki se že zdaj zamorejo v vojaški pisarnici zvediti, pregledati.

C. k. okrajno poglavarstvo
Ljubljana 4. septembra 1851.

Glančnig s. r.

Št. 7365. Oznaniilo (161.) c 1

V zagotavljenju priprege na poti najema med vladnim letom 1852 v vojaški postaji v Ljubljani bo javna dražba pri tukajšnjem c. k. okrajnem poglavarstvu 9. oktobra 1851 med deveto in dvanajsto uro dopoldne, potem v zagotavljenju priprege na poti najema med vladnim letom 1852 v vojaški postaji na Verhniki pa 11. oktobra 1851 med deveto in dvanajsto uro dopoldne pri županu na Verhniki.

Kdor meni kaj prevzeti, se povabi na odločeni dan k obravnavi v Ljubljano in na Verhniki na odločeni kraj, in pristavi se samo to še, da je vsak, kdor kaj prevzeme, zavezan 300 gold. zagotovila vložiti pri komisii, kteri bodo za kavecijo ostali.

Drugi pogoji se zamorejo že zdaj vsak dan pri c. k. okrajnem poglavarstvu v Ljubljani med vradnimi urami, kakor tudi pri županu na Verhniki pregledati. Tudi v Ljubljani kakor na Verhniki se pismene ponudbe prejema, ki pa vender morajo do 10. ure zjutraj na dan dražbe komisii izročene biti, in sicer takole napisane:

Podpisani se zaveže priprego dajati za vojaško ljubljansko (verhniško) ostajo med vladnim letom 1852 kakor najemnik proti povernitvi ... kr. za konja in miljo in razun tega se zaveže dražbine pogoje v vsih zadevah natanjko deržati.

Taki ponudbi se ima odločeni vadium pr. 300 gold. ali v gotovini ali pa listek, da se je vadium pri kaki javni denarnici vložil, priložiti.

C. k. okrajno poglavarstvo
Ljubljana 3. septembra 1851.

Št. 2700. Oznaniilo. (159.) 1

Po naznanilu c. k. visjega vodstva za občenje od 29. pr. m. št. 9599/P boste od mesca septembra t. l. vsak mesec dve naravne voznji po parobrodih avstrijskega Llojda v Aleksandrijo, namreč:

- 10. vsacega mesca v zvezi v Bombaj-čerto, in
 - 27. vsacega mesca v zvezi v Kalkuto-čerto.
- Obe voznji se boste Korfu dotaknule. Čas vrnitve se ravna po dospelih britanskih brodih iz Indije in Sueca. Bombaj-brod dospe navadno 17 — 18, in Kalkuta-brod 7 — 8. v mescu v Suecu.

Parobrode iz jutrovih deželj spremljajo zdravniški čuvaji in v kontumaciji se bodo

deržali tako, da zamorejo potniki prispevši koj na suho zemljo stopiti, ako imajo dobre zdravniške spričebe.

To se s tem pristavkom sploh naznani, da se, ker se obe voznji za prepeljavanje dopisav rabijo, dopisave, ki se imajo po imenovanih parobrodih dalej poslati, vsakterikrat ob takem času pošlejo, da o pravej dobi v Terst dospe; in zavolj tega je potreba, da naj dalj tisti dan, predenj parobrod odjadra, v Terst dospe, to je 9. in 26. vsacega mesca.

C. k. poštno vodstvo.

Ljubljana 9. septembra 1851.

Hoffmann s. r.

Št. 8762. Oznaniilo dražbe. (158.) c 3

Varazdinsko-križki graničarski polk s tem sploh naznani, da bo po ukazu poveljstva varazdinskega graničarskega polka od 16. t. m. št. 766 — 6. septembra t. l. ob devetih zjutraj v tukajšnjem brigadirskem poslopu javna dražba za potrebne opravila dimnikarja in konjederca za leti 1852 in 1853.

Kdor za to prosi, ima kavecijo ali v gotovini ali v javnih obligacijah, ki se vender za več ne prejmejo, kakor poslednji borsni kurz stoji, vložiti, in sicer:

Dimnikar 200 gold.

Druge pogodbe se zamorejo vsak dan v stavbeni pisarnici med vradnimi urami pregledati.

Belovar 25. augusta 1851.

Gjurić s. r.
polkovnik.